

at den hele Historie var Humbug og det glade Vanvid, og det var det, jeg vilde vise.

Bluhme: Jeg agter at stemme for den Dagsorden, der er foreslaaet af det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) og tiltraadt af den højtærede Konseilspræsident. Men samtidig med, at jeg udtaler mig nærmere om denne Sag, maa det maaske være mig tilladt — og jeg tror, jeg har Tilslutning dertil fra alle Sider — at beklage, at der i denne Debat er inddraget aldeles personlige Mølmværender, og navnlig, at man har benyttet Afholdssagen som Genstand for personlige Bebrejdelser. Jeg tror ikke, at Afholdssagen kan være tjent dermed, og jeg giver det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) fuldstændig Ret i, at det er uberettiget at trænge ind i hans Privatliv. Men jeg vil dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at hele denne Debat har han selv givet Anledning til ved de Ord, han efter Tidenden har sagt: „Det er jo altid en Glæde for os Afholdsfolk at høre noget saadant fremhævet ogsaa af en Mand, som ikke ellers ved sit Eksempel deltager i Afholdsbevægelsen“. Deri ligger jo indirekte en vis Bebrejdelse mod den højtærede Konseilspræsident, og jeg tror dog, at han er den, man mindst er berettiget til at rette en Bebrejdelse imod i den Henseende. Jeg tror, at den højtærede Konseilspræsident, uanset politiske Anskuelse, staar mellem os omgivet af almindelig Agtelse, som berettigede ham til ikke at kunne blive Genstand for en saadan Henvendelse. Og de Ord af Konseilspræsidenten, som gavede det ærede Medlem Anledning til at sige, hvad han sagde, og som have foraarsaget denne Henvendelse og Udtalelser fra forskellig Side, lød i al Korthed omtrent saaledes: Jeg synes, det er en daarlig Moral at sige, at naar 4 Mand have drukket saa og saa meget, skal man lade dem slippe. Jeg tror ikke, at dette er rigtigt, jeg tror, at hvad fuld Mand gør, det maa ædru Mand lide for, i alt Fald til en vis Grad. — Det var Konseilspræsidentens, den højtærede Forsvarsministers Udtalelse, og det forekommer mig, at det særlig fra en Afholdsmands Side maatte finde fuld Tilslutning, og jeg tror ogsaa fra enhver Demokrats Side. . . . (Zahle: Derfor sluttede jeg mig ogsaa til det!) . . . Ja, naar det ærede Medlem sluttede sig dertil, burde han ikke have givet Anledning til

den hele lidet lystelige Debat, der har fundet Sted.

I øvrigt vil jeg takke de ærede Forespørgere, fordi de have indbragt Sagen. Jeg tror, at disse Dages Debat vil vise alle i Folket, værnepligtige og militære, Befalingsmænd og alle, at vi her med Interesse og Aarvaagenhed ønske at følge de militære Forhold. Jeg tror, at Folket kan glæde sig over at finde fra alle Sider og hos alle Partier i Rigsdagen Ønsket om at støtte den militære Disciplin paa den ene Side, men at man ogsaa fordrer Humanitet og Retfærdighed gennemført. Og alle Partier maa glæde sig over de Udtalelser, der ere faldne fra den højtærede Forsvarsminister og Konseilspræsident, idet han har lovet os fuld Oplysning og fuldt ud har sluttet sig til Ønsket om at faa de militære Misgreb eller indtraadte uheldige Forhold opklarede, saaledes at Disciplinen i Armeen derved kan styrkes, og at Tilliden fra de værnepligtiges Side til Befalingsmændene ogsaa kan styrkes. Den militære Disciplin er jo ikke saa let at gennemføre. Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen) har jo fremdraget forskellige Skrifter og lagt stor Vægt paa disses Indhold overfor Spørgsmaalet om Disciplinen i Hæren. Jeg tror, at det ærede Medlem overdriver. I et frit Folk med Pressefrihed kan den Slags Ting ikke undgaas; det kommer an paa Opdragelsen, hvilken Indflydelse saadanne Skrifter have eller kunne tænkes at faa paa Ungdommen. Men derfor skal Disciplinen netop til, for at de unge Mennesker, som komme ind med forskellig Opdragelse, kunne lære at underordne sig, at vænne sig til Samarbejde til Fyldestgørelse af de militære Formaal, der stilles i Armeen. Dertil hører netop Disciplin; men det ærede Medlem vil som gammel Officer være enig med mig, der ogsaa har været Officer, i, at Disciplin grundes ikke alene paa de unge Menneskers Opdragelse, men fra oven af paa Humanitet og paa dannet Optræden, paa Retfærdighedsfølelse og Retfærdighed og paa Dygtighed i egen Gerning. Derpaa grundes Disciplin fra oven, og lige saa vist som det ærede Medlem vistnok fordrer, at den Delingsfører, stor eller lille, der staar i Spidsen, har Æren for, hvor Gerningen gøres godt, og hvor Disciplinen er god, lige saa sikkert er det, at Mangel paa Disciplin, Mangel paa Humanitet og Mangel paa dannet Optræden indenfor Delingen falder tilbage paa den, der staar i Spidsen.